

kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at flytte Posthuset i Aalborg. Flertallets Ordfører har i Dag udtalt sig udførligt om denne Sag og navnlig gjort gældende, at en Deputation fra Byen Aalborg havde vakt Betænkeligheder hos Flertallet, og at man derfor ønskede Sagen udsat. Der er for saa vidt ikke noget at sige til, at Flertallet ikke finder sig tilstrækkelig overbevist om Nødvendigheden af, hvad der her foreslaas, men Mindretallet har ikke kunnet følge Flertallet paa den Vej at udsætte Sagen, idet Mindretallet har den bestemte Overbevisning, at Sagen nu foreligger tilstrækkelig oplyst. Det er heller ikke nogen ny Sag. Den har før været behandlet, saa vidt jeg ved endogsaa i længere Tid. Det vil medføre en ret betydelig Besparelse for Statskassen, hvis det, som her foreslaas, bliver vedtaget, og det er, naar alt kommer til alt, ogsaa en hensigtsmæssig Foranstaltning for Byen, noget, jeg dog ikke skal komme videre ind paa. Det have vi jo allerede haft Lejlighed til at drøfte ved første Behandling. Mindretallet kan derfor ikke gaa med til at udskyde denne Sag, vi finde netop, at den er moden til Afgørelse i dette Øjeblik, saaledes som den her foreligger.

Med Hensyn til den anden Ændring udtaler Flertallet, at man ikke har fundet tilstrækkelig Begrundelse for en Bevilling paa 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Flertallets Betragtninger i saa Henseende. Jeg skal kun sige, at for Mindretallet er denne Bevilling meget vel begrundet, og at vi finde den ubetinget rigtig under Hensyn til det store Maal, som denne Udgift har til Hensigt at fremme. Det synes os temmelig smaat at nægte en saa lille Bevilling. Naa, den nægtes jo heller ikke, men man vil forvare sig imod, at den kommer igen ad Aare. Man foreslaar derfor at slette Ordet „aarligt“. Jeg vil dertil sige, at hvis der ikke var andet i Vejen med Ordet „aarligt“, skulde jeg ikke have noget derimod. Finansloven gælder jo kun for det enkelte Aar. Vi vedtage jo en Finanslov hvert Aar, og Bevillingen vilde altsaa kunne komme igen ad Aare. Naar jeg er imod at stryge Ordet „aarligt“, er Grunden derfor kun den, at man derved har villet udtrykke, at man kun ønsker at give disse 500 Kr. en Gang for alle. Dette kan Mindretallet selvfølgelig ikke gaa med til, og derfor ere vi ogsaa Modstandere af dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til de Opfordringer, som Flertallet retter til forskellige Ministre om

Oplysninger af forskellig Art, skal jeg kun sige, at det, efter alt hvad der er passeret her paa Rigsdagen og ikke mindst her i Landstinget, forekommer mig, at man skal være varsom med at forlange alt for mange Oplysninger, varsom med at sætte det statistiske Apparat og de kommunale Autoriteter alt for meget i Bevægelse. Det er nemlig ikke sikkert, at det Arbejde, som der udkræves, svarer til den Nytte, der kommer ud af det. Jeg kender i ethvert Tilfælde adskillige Tilfælde, hvor man har sat et stort Apparat i Bevægelse uden tilsvarende Nytte. Jeg har i Almindelighed mine Betænkeligheder ved at lægge for stærkt Beslag paa det statistiske Bureau og forskellige Autoriteter, naar der ikke er særlig Grund dertil. Jeg skal erkende, at der er adskilligt, der kan tale for, at Lovgivningsmagten faar Oplysninger om de Forhold, som Flertallet her drager frem. Hvorvidt den højtærede Landbrugsminister ser sig i Stand til at skaffe Oplysninger om de to af de nævnte Punkter, skal jeg ikke udtale mig om, jeg indrømmer, at Oplysningerne, hvis de fremskaffes, ikke ville være uden Interesse for Rigsdagen. Jeg indrømmer ogsaa, at det kan have noget paa sig, naar man ønsker Oplysninger om Overskyldraadets og Overskatteraadets Virksomhed, men naar man forlanger, at Overskyldraadet skal have sine Oplysninger færdige inden næste Rigsdag, saa tror jeg ganske vist, man forlanger noget umuligt. Jeg tror, at dersom Overskyldraadet i dette Øjeblik blev spurgt om, hvilke Principper, der laa til Grund for dets Afgørelser, saa vilde Svaret simpelthen blive dette, jeg tror ikke, det kunde blive andet: Det er selvfølgelig kun de Principper, som ligge i Loven og i den Vejledning, som er udarbejdet af Finansministeriet, og som vi have at følge i Overskyldraadet. Jeg skal dertil føje, at jeg ikke tror, jeg begaar nogen Indiskretion ved at sige, at Overskyldraadet selv har under Overvejelse inden næste almindelige Vurdering, der jo skal foregaa om nogle faa Aar, at forsøge paa at bearbejde det Stof, der nu foreligger fra den første almindelige Vurdering, for at man muligvis gennem denne Bearbejdelse kunde komme til en mere ensartet Bedømmelse og Vurdering over hele Landet. Jeg kan godt sige her, at det har Overskyldraadet under Overvejelse. Men naar noget saadant skal forsøges, er det givet, at Resultatet ikke kan komme til at foreligge hverken i Aar eller til næste Aar. Derfor mener jeg, det er temmelig unyttigt at